

Evelyns erotiske strøg

WEBTV

WEBTV: Evelyns erotiske strøg

Birgitte Evelyn i aktion i sit atelier med maleriet "Driving me crazy" på væggen i baggrunden - nederst i maleriet anes manden, der tager sig desperat til hovedet. De kvinder, Birgitte Evelyn maler, har en vis lighed med hende selv. For eksempel er de alle sammen mørkhårede. - Der er mange, der spørger mig, om mine malerier er selvportrætter. Det er det ikke, men det er selvfølgelig malerier, som stammer fra mig, mit tankesæt og mit univers. Jeg har endnu ikke malet blondiner. Det skyldes meget enkelt, at jeg synes, langt, mørkt hår klæder kvinder.

Foto: Kim Rune

Af Charlotte Pedersen

Hun er civiløkonom, tidligere danmarksmester i bodybuilding og erotisk billedkunstner. 40-årige Birgitte Evelyn går tæt på kvinden, kønnet og ekstasen.

Hun har langt, mørkt hår, hvis lokker smyger sig om skulderen. Øjnene er lukkede, munden åben og nakken tilbagelænet i et øjeblik's nydelse. Måske strømmer der ord ud af hendes læber. Måske sukker hun henført. Eller stønner

højt.

Kvindens slanke fingre er fordybet i hendes røde trusser, hendes brystvorter stritter, og så er det, han griber sig desperat til hovedet, manden i bunden af maleriet.

Han er ikke en del af hendes sanselog. Eller også er han - nok se, ikke røre. Og hvilken mand ville så ikke blive skør?

Birgitte Evelyn lægger hovedet på skrå og betragter "Driving me crazy", som hun kalder sit erotiske maleri.

Det er kommet ud af hendes eget kreative hoved, eget univers og pensel. Men det er et af de billeder, der har fået hende til at stoppe op og tænke - hov, hvad har jeg gang i.

- Jeg var faktisk nødt til at parkere det i et stykke tid. Da jeg begyndte at male det, tænkte jeg: Hold da op - hvad sker der lige her? Det er vist ude på overdrevet - det er sgu ikke i orden.

Så blev kvinden stillet til side, bar og ufærdig. Da hun kom frem igen, fik hun selskab af den desperate mand. Anonym, ganske vist, men i dén grad til stede.

- Det er vigtigt, at han kom med. Han giver billedet et twist af humor. Jeg ved ikke, hvad han tænker - det er op til beskueren.

Bodybuilder

"Driving me crazy" fylder halvdelen af endevæggen i Birgitte Evelyns atelier på den gamle moderniserede gård lidt uden for Otterup, hvor maleren og civiløkonomen bor med mand, to døtre, smukke heste og et væld af kunst - andres og sin egen.

En gasblæser opvarmer værkstedet, der er befolket af lærreder med delvist eller helt nøgne, harmoniske mennesker. Her er ingen hængebryster, ingen vomme og ingen uønsket hårvækst.

Kroppene er veltrimmede - måske fordi Birgitte Evelyn selv er det. I 1980'erne og 1990'erne havde hun status som en af landets bedste kvindelige bodybuildere, men da konkurrenterne begyndte at tage andet end vitaminer, skiftede hun til fitness.

Så blev hun syg af stafylokokker, begyndte at male, men flirter igen med tanken om at gøre comeback til fitness på konkurrenceplan.

- Jeg kan godt lide at sætte mig mål, høje mål. Jeg træner flere gange om ugen, men lad os nu se.

Anonyme mænd

I dag har malerierne topprioritet. Kvinderne med de tydelige ansigter - mændene anonyme, mens de omslutter eller tager hende.

"Extasy" skiller sig ud med tre, muskuløse mandeskikkelser samlet om én kvinde. Kun én af mændene har øjne - ét, der stirrer på den, der møder hans blik.

- Jeg maler kvinder, fordi jeg er en kvindelig kunstner. Jeg maler med det tankesæt, jeg har, og det handler om kvinden. Manden kan ikke undværes, men han er anonym. I starten havde mine mænd heller ikke ører. Mand-en tjener kvinden.

Forargelse

Nogle kalder Birgitte Evelyns malerier grænseoverskridende eller for meget - og kigger væk. Forargede, provokerede eller generte.

For selv om vi lever i et land, hvor porno aldrig er længere end et klik væk, og hvor børn siger fuck, lige så naturligt som de siger far, så er det noget andet, når kroppen og kønnet lever på et lærred i close-up.

- Der er jo altid nogle, der kan blive forargede eller synes, det virker provokerende. Nogle går nærmest sidelæns og kigger væk, og der har da også været et enkelt billede, som min mor kiggede på og sagde: Dét er for meget. Dét der får du aldrig solgt. Det tog en uge, så var det solgt.

- Andre kan slet ikke se det pornografiske. Jeg har par, som kommer og køber et maleri, fordi de genkender et særligt øjeblik, de har haft sammen - det ønsker de at bevare. Jeg har også mødt en kvinde, som så på et af mine billeder og pludselig følte sig ensom. Hun kom i tanke om noget, hun havde haft - og som hun savnede.

Birgitte Evelyn giver en kvinde i pink nedlynet kjole et strøg.

- Jeg synes jo ikke, mine billeder er pornografiske. Slet ikke. Jeg synes, det handler om at give sig hen og give sig lov. Jeg maler ud fra de tanker, jeg har haft, fra et ansigt, jeg har set eller en samtale, jeg har ført.

- Jeg spejler den samtid, jeg er en del af, og jeg kan da undre mig over, at nogle kan blive forargede over mine billeder. Vi lever i Danmark, pornoens foregangsland.

Erotisk udstilling

Hvor meget Danmark end var pornoens højborg, så er det småt med danske malere, der dyrker erotikken så direkte, som Birgitte Evelyn - på lærredet, forstås.

Jørgen Boberg udstiller i skrivende stund erotiske malerier i Odense, og på tirsdag slår Birgitte Evelyn og fem andre erotiske kunstnere dørene op for en international udstilling af erotisk kunst på Filosofgangen, også i Odense.

Den 40-årige Otterup-kunstner har taget initiativet til udstillingen og kontakten til den anden danske samt de fire udenlandske kunstnere, der udstiller på "Contemporary Erotic Art Exhibition II".

Udstillingen er - blandt andet - et forsøg på at gøre nichen mere kendt, ikke mindst anerkendt.

- Det er en niche, men jeg har altid - også da jeg var yngre - tegnet erotisk. Jeg tror da, at der hænger flere af mine billeder i soveværelser end spisestuer, men ligesom pop-art var en subkultur i kunsten, så er det her bedroom-art. Bed-room-art, som jeg gerne vil have ud af soveværelset. Jeg forsøger at ophøje det lidt.

Ifølge Birgitte Evelyn går det ganske fint, hvis man kigger på hendes salgstal. Danskerne vil gerne have erotiske streger på væggen, hvad enten det er over sengen eller sovsekanden.

- Og det er slet ikke mit mål at forarge. Selv er jeg ikke specielt blufærdig, men jeg har det alligevel sådan, at de mennesker, der kommer til mine udstillinger skal være forberedt. De skal være fokuseret på, hvad de skal ind og se.

- Dér er min blufærdighed. Og jeg kan da også godt blive lidt blufærdig, hvis jeg står og maler, og min havemand Bent - han er vel 70 - kommer ind til en tår kaffe. Ikke at han siger noget til det, men det kan da godt være, at han tænker sit.